

Denne beretning er fra sommeren 2009, hvor Hvinanden med besætning var på sommerferie i Sverige.

Den er skrevet som en dagbog for besætningen på Hvinanden og ikke som en turberetning, kun for denne side. Men vi håber naturligvis i kan bruge noget af det, hvis I har ønske om en Mopa-ferie i Sverige.

Det er bare et super godt område, at tage på Mopatur i.

Sommerferien 2009 i Dalslands kanal.

-

Lørdag den 1. august 2009.

Allans mobilalarm startede på en meget larmende lyd kl. 03.30, efterfulgt af Gittes mere blide mobilalarm. Efter alle gøremål var der afgang kl. 05.46. Tankning af benzin i Maribo kl. 06.14. Kl. 07.53 var vi nået til benzintanken i Karlslunde, hvor vi spiste snegle med creme. Der var så mange svirrefluer, og Louise viftede med arme og ben for at holde dem på afstand. Desværre tabte hun al cremen i midten af sneglen i sin kamp. Hyl!

Kl. 08.44 kørte vi over Øresundsbroen, og 11 minutter senere kørte vi ind i Sverige. Kl. 10.19 tankede vi benzin på Jet i Ängelholm. Kl. 10.43 var der tissepause i Hallandsås. Vi spiste madpakker på en rastepads lige før Kungsbacka kl. 12.45. Vi kom til at parkere på en vendeplads, hvilket en meget meget sur mand vrissende fortalte os. I Kungälv tankede vi atter benzin på Jet, da var kl. blevet 14.30. Vi 'lavede fis' med, at Jan Sulcs og Emil sikkert lå klar i BENGTSFORS med fuld opbakning... Og endelig – kl. 16.52 ankom vi til slæbestedet i Bengtsfors. Men der lå ingen NANOK med besætning klar. Så vi måtte sejle selv... ha ha ha... Vi riggede til, søsatte og kl. 17.48 sejlede vi om til havnen efter vand.

Kl. 18.20 ankom vi til vores første plads – Greaön. Her var der læ og sandstrand. Nu kunne Nicklas og Louise ikke vente længere. De mange batterier blev sat i deres fjernstyrede både. De sejlede op og ned af stranden, lavede havn og legede med den by, som der var i forvejen. Efter en øl og et par glas vin med en formidabel udsigt, stegte Allan lækre kyllingefileter. Vi spiste dette kød med kold kartoffelsalat, pastasalat og flutes. Børnene vendte tilbage til deres fjernstyrede både. Efter at have "slået mave", vaskede Allan op, og Gitte begyndte at samle kviste og brænde til et bål. Da vi havde pakket vores ting i Hvinanden, gik vi en tur på øen. Vi snakkede med et par drenge, som lå i kanolejr. De fortalte, at de havde været her i en uge, og vejret havde ikke været for godt. De skulle være her en uge mere...!!! De holdt ferie her hver sommer. Efter gåturen, tændte vi op i bålet, og stegte skumfiduser. Men bålet kunne ikke holde på børnene. De skulle atter ned til deres fjernstyrede både. Allan redte op i Hvinanden, Gitte skrev dagbog i bålet skær, og Louises bukser og ærmer blev så absolut våde. Tøjet blev hængt til tørre ved bålet. Pludselig fik Gitte øje på en frø, som måtte stå på skud for lidt hoppeleg med børnene. Louise blev gjort klar til soveposen, og Nicklas slukkede bålet med de små spande vand. Alle steg ombord, og vi stagede ud. Kl. var nu 22.20, da vi alle lå i vores soveposer. Allan læste højt af "Græskarbanden". Da kl. var 22.51 skulle Allan lige høre, om vi kunne tage dansk radio, men der var en skrækkelig melodi, som varede i en evighed. Efter evigheden hørte vi en svensk stemme, slukkede og sov umiddelbart efter.

Søndag den 2. august 2009.

Allan udbrød: "Nej, den er 08.15, nu skal vi op". Gitte strakte sig, nu skulle der morgentisses. Frem med spanden, og et par liter (bob, bob) morgentis – en ordentlig ladning – herligt – knæk, og spanden havde fået en revne, og tisset strømmede ud – ud på vores madrasser. PANIK, PANIK, PANIK . Nu begyndte et større redningsarbejde med vask og tørring af det hele. Så meget for at have tabt sig... Børnene vågnede ved alt postyret, og straks var de i gang med deres fjernstyrede både, som dog var ved at løbe tør for batterier. Allan bryggede kaffe og te, Gitte blev vasket i søen. Og

så var det tid til morgenboller med smør, ost, pålægschokolade, rejeost, syltetøj og philadelphia ost. Der er alt i Hvinanden... Efter oprydning og tandbørstning sejlede vi af sted ca. kl. 10.50. Børnene havde fået badetøj, t-shirts og deres redningsveste på, og skulle for første gang trækkes i "Watski". Vi aftalte nogle fagter, som skulle betyde STOP, SÆNK FARTEN og MERE FART. Sidstnævnte blev oftest brugt. Efter en halv time ville de gerne op i Hvinanden. Det må have været hårdt at sidde i "Watski", for de faldt begge to i søvn... Efter kort tid vågnede Nicklas dog op, nu skulle der nye batterier i hans fjernstyrede båd. Ved Torrskog lå en kirke med tilhørende kirkegård, og vi gjorde et kort stop for at strække ben. Vi havde håbet at se fine gravsten som ved Vårvik kirke i Västra Silen, men nok var de fine, men ikke som i Vårvik. Vi sejlede videre, Nicklas var styrmand nu. Vi havde udset os en lille ø, hvor vi kunne indtage frokosten, men den var desværre et vildtreservat, så turen gik videre lidt længere nordpå til Gummenäsön. Der lå vi i læ og med lidt sol indimellem. Vi spiste rugbrødsmadder med æg, karbonader og hamburgerryg. Børnene havde "krudt i rumpen", og havde næsten ikke tålmodighed til at spise, skønt de den sidste time havde erklæret deres sult. De sejlede atter med fjernstyrede både og lavede en ny havn ved klippen med nogle store sten. Overfor lå en kanolejr, som havde pakket sammen og sejlede lige forbi os. Nicklas sejlede straks sin fjernstyrede båd ud til dem. Det syntes de var sjovt. Louise gravede en havn i sandet med sine hænder, men måtte stoppe, da hendes negle blev fyldt med små sandsten. AV! Det gjorde ondt! Godt at mor havde en neglefil med... der er alt ombord på Hvinanden!!! Vi drak en kop kaffe og te, og spiste hver en chokolademuffins. Herefter gik vi en lille tur på klipperne, vi krydsede en "flod", og gik ind i skoven, hvor vi så mega store myrer. Louise ville bestige en væltet træstamme. Da hun nåede op til "roden", udstødte hun et rædselskrig. Moderen kom til undsætning, og spurgte, hvad der var hændt? "Jeg kan ikke lide det mere, der er meget store myrer..." Hun kom ned i en fart, og spændede med lynets hast tilbage til vandet. Vi gjorde klar til at sejle, børnene ville atter sidde i "Watski". Kl. var nu blevet 15.40, solen brød frem, og det blev en hel varm tur op til Lennartsfors. Efter en halv time modtog vi signalet STOP, nu ville de gerne op i Hvinanden igen. Ved ca. kl. 17.08 ankom vi til Lennartsfors. Nicklas

var styrmand, og skulle ligge til en bro. "Bare rolig, jeg har styr på det", sagde Nicklas og gassede vildt op i bakgear... Det endte godt, vi skraldgrinede... Vi gik op til slusekontrollanten, som desværre måtte fortælle, at han lukkede kl. 17.00 om søndagen. Æv bæv! Det gode var, at han ville fryse vores 6 flasker vand i "Privaten" til dagen efter. Det var dog ikke drikkevand, men skidt – det køler så fint! Vi spurgte ham om prisen for at blive sluset gennem de tre sluser. Det kostede 330 svenske kroner, da prisen skiller ved 5 meter. Vi sejlede 5 minutter, og kom til en fin fin ø lige øst for slusen. Her fortøjede vi Hvinanden mellem to flade klipper sådan, at vi havde en smart "bro" lige ud til Hvinanden. Meget nemt at tage kasser og køletaske op på de smukke klipper. Et kig i køletasken, og vi kunne konstatere, at det optøede kødsauce havde væsket så meget ud i køletasken, at vi måtte have alle madvarerne op og tørre af. Såhhh... kødsaucen måtte "lade livet" og blive spist sammen med pasta. Børnene lavede vandfald på klipperne. Men atter trak de fjernstyrede både. Efter aftensmaden fiskede vi lidt på skift, Allan vaskede op, Gitte samlede brænde og kviste sammen med børnene, som legede "Bjørnebrødre". Herefter skulle der "pustes grise" på skift på spanden (med indsat skraldepose i) omme bag den ene klippe. Nicklas skulle "på" efter Allan, og Allan spurgte Nicklas om han ville bruge samme pose som AllanJ...?!?! NEJ, det ville han i hvert fald ikke, han havde allerede hentet en ny!!! Hi hi... Vi tændte op i bålet, og fik os hver et par skumfiduser i mariekiks – MUMS. Allan kogte vand til varmt kakao, og så trængte vi vist heller ikke til mere den dag. Allan gik ud for at rede op, og Gitte læste lidt i "Femina". Herligt! Pludselig kom der bare masser af myg. De sværmede over det hele, så vi fik særdeles travlt. Det gjaldt bare om at få lukket kalechen til. Da klokken var 22.00 lå vi i vores soveposer. Det begyndte at småregne... Mirakuløst var der kun kommet tre myg ind i Hvinanden. Der var meget varmt i Hvinanden, så strømper blev hurtigt taget af igen, og soveposerne blev lukket op. Allan læste igen højt af "Græskarbanden". Gitte døjede vildt meget med halsbrand, og kunne bare ikke falde i søvn. De tre andre snorkede vildt meget, men heldigvis og HURRA for at Gitte havde sin Ipod med. Efter en time med musik i ørene, faldt Gitte i søvn

Mandag den 3. august 2009.

Allans mobil vækkede ham kl. 07.00, men han blev liggende i soveposen pga. regnvejr. Ved 8-tiden så han en vipstjert, som hoppede rundt på kalechen. Gitte vågnede op ca. kl. 08.15. Hun turde dårlig morgentisse, men denne gang gik det fint. Allan pakkede vores madrasser og soveposer væk. Børnene sov endnu. Nu sad vipstjerten på agterkalechen, Allan kildede den under dens ene fod. Det kunne den vist ikke mærke, ellers kunne den måske bare godt lide det. Allan bryggede kaffe og te. Gitte prøvede at vække børnene, men det var sørme ikke nemt. Uuuhh, hvor man sover godt i Hvinanden... Til sidst lykkedes det, de fik tøj på, og vi spiste det samme dejlige morgenkomplet, som der altid bliver serveret ombord på Hvinanden. Vi forlod dette bedårende sted ca. kl. 10.45, regnen var stoppet. Herligt! Nicklas sejlede os til Lennartsfors, hvor vi gik op til slusekontrollanten for at betale. Det var en ny slusekontrollant. Han tænkte lidt over det, og sagde 150 svenske kroner for de tre sluser... Hmm... flink fyr! Vi fortsatte op til "Privaten" hos Ole, hvor vi fik vores seks frosne vandflasker. Vi gav ham 50 svenske kr. for hans venlighed. Vi var meget glade for de frosne vand. Umiddelbart efter vi kom ned i Hvinanden, blev vi vinket frem. Sluserne var klar til os og to kanoer med tyske unge mennesker. Sluserne var en sjov oplevelse, især børnene så meget spændte ud... Efter sluserne sejlede vi i en kanal, som var sprængt ind i bjerget. Det var utrolig smukt. Vi lagde til i gæstehavnen, hvor vi straks fik afleveret alt vores affald. Vi gik op til købmanden, hvor vi fik provianteret. Det blev 500 svenske kr. Gitte betalte med kontanter, men kom i tanke om, at det var bedre at gemme kontanterne, og i stedet bruge Visa. Kassedamen spurgte smilende om, hun skulle lave det om – og det ville vi meget gerne. Vi spiste frokost – fiskepinde med remoulade og hamburgerryg med italiensk salat var på menuen. Dertil drak vi en liter svensk letmælk. Nicklas og Allan gik op og købte benzin. Gitte og Louise gik i bad – SKØNT! Derefter gik drengene i bad, og Louise tegnede i Hvinanden. Gitte kunne desværre ikke bruge sin hårtørrer... Nicklas sejlede lidt med sin fjernstyrede båd. Allan tankede 9 liter benzin. Vi pakkede sammen og sejlede af sted ca. kl. 15.00. Louise var styrmand det første stykke vej, senere overtog Nicklas og til sidst Allan. Vi måtte sejle med kalechen oppe, da det småregnede mere eller mindre

hele vejen. Syd for Töcksfors fandt vi en ø – LÖVÖN – med en lille bitte sandstrand omgivet af klipper. Desværre regnede det stadig. Børnene så filmen "Discoormene", mens Allan og Gitte drak øl og Somersby, og spiste chips. Allan kiggede på søkort, og Gitte skrev dagbog. Efterfølgende fik vi varmet mad, vi skulle have tarteletter med høns og asparges. Allan vaskede op og Gitte tørrede af. Og det regnede og regnede, og vi begyndte at spille kort. Vi spillede "Røvhul", Nicklas tegnede, men sluttede sig dog til spillet. Bagefter spillede vi "Super Yatzy". Børnene havde vist fået for meget sukker i form af diverse gulf ting, de blev helt plimmelim, og vi besluttede at rede op. Vi gik til køjs kl. 22.00. Det regnede stadig... Allan læste højt af "Græskarbanden"...

Tirsdag den 4. august 2009.

Allan hørte svensk radioavis kl. 07.00. Herefter stod han op, gjorde sig morgenklar og bryggede kaffe og te. Så blev Gitte brutalt "sparket ud" af soveposen... Pu ha, hvor dejligt det var holdt op med at regne. Skønt at strække ben, og komme ud at gå lidt. Gitte smed tøjet, og blev vasket i strandkanten. SKØNT! På med tøjet, og rundt og udforske strand og klipperne til begge sider. Wouw, hvor var der altså bare smukt. Gitte råbte på børnene oppe fra klippen, at de skulle vågne op, og fandt ud af, at der var ekko. Nicklas kom først ud af soveposen, da vi så en masse fisk. Vi gjorde klar til morgenmad, og først dér, kom Louise ud af soveposen. Endelig... Så skulle der "pustes grise" på skift på spanden på stranden igen... Og så lige rundt og tage et par vidunderlige fotos på klipperne... Det lykkedes os at komme af sted fem minutter før end de andre dage... ha ha ha... altså kl. 10.40 satte vi stævnen mod Töcksfors, hvor vi lagde til i gæstehavnen. Vi spurgte den unge fyr i kiosken på campingpladsen, om der var handlemuligheder i Töcksfors, og han kom med en vældig lang svensk udredning om, hvilken vej vi skulle gå...Godt så! Allan spurgte, om vi kunne fryse 6 halve vandflasker hos ham, og det kunne vi sagtens. Vi gik videre op mod centrum... hvis det da kan kaldes centrum... og pludselig kom et stort shoppingcenter frem... okay, ikke lige, hvad vi havde regnet med! Og overfor lå et STORT supermarked, hvor vi handlede

ind til aftensmad, vand osv. Og børnene kunne bruge nogle af deres sommerferiepenge fra farmor. Vi gik tilbage, og fik pakket ud. Allan gik op til kiosken på campingpladsen med 6 flasker vand, som vi så aftalte at hente dagen efter. Så sejlede vi om til den første sluse, der var omkring en halv times ventetid. I slusen blev vi hævet 7,5 meter. Hvinanden var ikke til at styre den første halvdel af tiden i slusen... der var virkelig meget "strøm", og vi måtte bruge mange kræfter for at holde Hvinanden... Vi sejlede straks til næste sluse, der var ca. en sømil mellem sluserne. I den sidste sluse blev vi hævet 2,5 meter. Vi gav 200 svenske kroner for begge sluser tur/retur. Vi sejlede ud i Foxen, hvor vi endelig fandt et sted, hvor vi kunne indtage frokosten. Øen var navnløs, men lå ca. halvanden sømil nord for Töcksfors. Klokken var blevet 15.00, så vi var meget sultne, maverne knurrede højlydt. De sidste fiskepinde og hamburgerryggen blev spist, så nu måtte vi ty til dåseleverpostej. Vi gik direkte videre til eftermiddagskaffe og -te og de lækre kager fra det store supermarked. Vi gik en tur på øen. Vi fandt hurtigt ud af, at vi skulle holde fødderne i gang for ikke at myrerne kravlede op på vores bare ben... Uuhhh... Allan ringede hjem til farmor. Bagefter gjorde vi klar til afgang. En robåd med tre svenske ældre mennesker ville ligge til, hvor vi lå. De spurgte interesseret til vores sejltur og til Hvinanden. Vi sejlede videre nordpå. Vores forventninger gik i retningen af storartet natur og meget øde. Dette var dog ikke tilfældet. Der var mange huse, og naturen blegnede dog i forhold til, hvad vi tidligere havde set. Allan udbrød: "Det er ligesom at sejle i Saksøby Fjord..." Ikke at der ikke er smukt i Saksøby Fjord, men det svarede bare ikke til vores forventninger. Vi så dog både en ræv og et rådyr på et græsareal mellem to skove. Det var hyggeligt. Vi sejlede også, hvor det ikke var mere end ca. 25 meter bredt. Endelig kom vi til Östervallskog gæstehavn, som bestod af en bro!?!?!? Ikke engang en skraldespand, så vi kunne komme af med vores skrald. Det tog vi så med på vores gåtur. Louise og Nicklas løb lidt i forvejen, og pludselig stak Louise i et hyl. Hun havde slået sit knæ, hvor hun i forvejen havde sår. Det skulle renses, og dækkes med plaster. Vi gik langs en å med vandfald og får. Der var ret stille og øde, men der dukkede da en lille købmand op, hvor vi købte en pose lakrids m.m. Vi lagde vores skrald i købmandens skraldespand, og gik tilbage til Hvinanden, og sejlede med det samme. Vi syntes, at der

var koldt. Vi sejlede længere nord på i Östen, der var ikke så mange gode ledige steder tilbage. Vi fandt dog et sted med lidt beskidt (grene, gamle siv osv.) sandstrand og med meget våde klipper. Lidt inde i skoven så vi en meget stor myretue... puhhh, hvor de vrimlede de store myrer. Børnene sejlede med deres fjernstyrede både og fiskede efter gedder, mens Allan lavede aftensmad og drak en øl. Gitte drak vin, og prøvede på at skrive et postkort, men blev hele tiden sat i gang med noget aftensmadhjælp... Vi spiste peberbøffer, pastasovs og flutes. Vi kunne lige få en lille ske pasta hver – Allan mente, i supermarkedet, at en pose var nok... !???!! Bedst som vi sad i Hvinanden og spiste, begyndte det at regne, og vi måtte have håndklæder, sko og redningsveste indenbords. Vi slog kalechen op med åben i den ene side. Det blev dog ikke til mere end lidt småregn. Allan vaskede op, Gitte skrev dagbog og resten af postkortene, og børnene fiskede. Louise kom ombord på Hvinanden, så hun kunne skrive sit postkort til SFO'en. Drengene fiskede imens. Gitte skrev dagbog. Så begyndte myggene så småt at komme, og vi besluttede at slå kalechen op, og gøre klar til natten. Inden vi lagde os i "poserne", spillede vi videre på vores Yatzy, men vi var langt fra færdige. Ved 23-tiden sagde vi godnat.

Onsdag den 5. august 2009.

Allan stod op kl. 07.15 og gjorde sig klar. Gitte fulgte trop. Det var simpelthen så tåget, at vi dårlig kunne se klippen. Louise vågnede, fordi hendes mor kyssede hende i hele ansigtet, og bagefter var det Nicklas' tur til kys. Børnene strakte ben på klipperne, og vi gjorde klar til morgenmad, som bestod af svenske toast og små yoghurter... hmmm, de var gode. Nicklas og Louise havde lavet to butikker på klipperne – en blomsterbutik og en malerforretning. Gitte og Allan kom op for at handle. De købte en fin lilla buket blomster, og derefter en spand svensk rød maling og malerpensler. Efter tandbørstning sejlede vi af sted, allerede kl. 09.55. Hold da op, hvor tidligt! Hi hi... Nicklas og Louise fiskede den første halve time. Allerede efter ca. 15 minutter fangede Nicklas en gedde – Allan skød den til at veje ca. 7-800 gram og ca. 40 cm. Vi tog fotos af Nicklas og gedden inden Nicklas slap den fri igen. Gitte

opdagede, at det stod sløjt til at antal fotos tilbage på kameraet, og bandede over, at vi ikke havde fået købt et større memory card. Så nu begyndte et større arbejde med at tjekke, om der eventuelt kunne slettes nogen fotos taget de andre dage... Uuhhh, det var altså ikke godt! ÆV! Så gik turen sydover med lidt større fart. Klokken 12.00 nåede vi den første sluse ved Töcksfors, hvor vi kom ind med det samme. Det gik hurtigt, og nemt at komme nedad. Vi sejlede videre mod den sidste sluse. Da vi lå der og ventede, kom turistbåden "Omega", som skulle med først. Vi var temmelig urolige, da den skulle forbi os – den kunne lige komme forbi... puha da da... Allan snakkede med slusekontrollanten, som sagde, at der gik en halv time inden vi kunne komme ned. Og vupti sejlede vi hurtigt tilbage, og lagde os til broen, hvor "Omega" ligger til. Derfra gik Allan og Nicklas op for at hente benzin på Shell. De troede, at det var lige til, men hovedvej E18 gik lige forbi med hegn mellem kørebanerne, så de skulle lige en omvej for at komme derop. Gitte og Louise hang alle de våde håndklæder op på det fine hegn, så de kunne tørre i det fine solskinsvejr. Vi vendte tilbage til den sidste sluse ét minut før tid, og det var fint timet, for i det samme åbnede porten, og vi kunne sejle ind. Her gik det også hurtigt og nemt. Herefter lagde vi til i gæstehavnen, hvor vi straks spise frokost. Klokken var ca. 13.30. Frokosten stod på svensk rugbrød med makrel og rognug og agurk. Straks herefter gik Allan op til campingpladsen for at hente vores frosne vanddunke. Dette var gratis. Ligeledes kunne vi også bare tage bad deroppe. Og det gjorde Gitte og Louise med det samme, mens Allan lagde sig på broen og soled sig – sammen med alle vores håndklæder og våde tøj. Vi snakkede med det danske par, som vi tidligere på ferien havde snakket med ved sluserne ved Lennartsfors. Efter Allan og Nicklas havde været i bad, samlede vi alle vores tomme flasker, og gik op til shoppingcentret. Her handlede vi stort ind, i en grænsebutik lignende Boardershoppen, som Allan måtte slæbe tilbage til Hvinanden. Gitte, Nicklas og Louise fortsatte i alle forretningerne. Nicklas købte to par grønne og grønmønstret Bjørn Borg boxershorts. Vi købte også en lille girafgave til Dorthe og Henrik. Gitte købte en bodylotion til sine tørre ben. Og vi fandt en postkasse til at poste vores fine postkort hjem til Danmark. Louise blev dog temmelig hurtigt træt af at shoppe, og vi måtte gå tilbage til Hvinanden og Allan. Han stod glad på broen med et par svenske

øller – bar overkrop og hat. Allan hentede rent vand på campingpladsen, og Gitte pakkede de tørre håndklæder sammen. Vi tog af sted ca. kl. 18.00 med børnene siddende i "Watski". Vi sejlede ud for at finde et sted til natten. Halvvejs ville Louise dog op, men Nicklas blev siddende. Mange af de fede steder var desværre optaget, så vi sejlede lidt rundt. Pludselig lød et stort "CRASH" og Nicklas kunne berette, at Hvinanden littede fra vandet, og motoren løftede sig gevaldigt. Alle blev temmelig urolige og tavse, især børnene var bange. Louise begyndte at græde. Hvinanden gled stille videre ind til en lille navnløs ø ved UPPRANSÖN. Det var midlertidig noget problematisk at ligge Hvinanden til nogen steder, og alle var lidt "oppe at køre". Det lykkedes, og vi fik trøstet børnene, og sagt at alt var i orden. Klippen, som vi sejlede over, var ikke afmærket rigtigt på søkortet. Vi spiste kalvekoteletter med pasta – i dag måtte vi få to poser pasta... ha ha ha... og vi fik endda også flutes til. Allan vaskede op, Gitte skrev dagbog og børnene lavede klar til at tænde bål. Vi ristede skumfiduser og fiskede og nød den skønne solnedgang. Efter opredning og tandbørstning, hvor vi igen blev angrebet af myg, spillede vi videre på vores Yatzy. Klokkeren 22.45 sagde vi godnat, vi fandt dog hurtigt ud af, at vi ikke skulle ned i soveposerne, men ovenpå pga. varme... SKØNT! Allan læste højt af "Græskarbanden", men Louise faldt i søvn med det samme.

Torsdag den 6. august 2009.

Lidt efter kl. 07.00 stod Allan atter op, han er godt tosset... Gitte fulgte trop, og troede at hun skulle stå ude i vandet og vaske sig, men for pokker, hvor var det koldt. Allan padlede Hvinanden om på den anden side, hvor solen netop begyndte at brænde gennem skyerne. Det var skønt! Børnene kom i tøjet, og vi spiste morgenmad med den ene side af kalechen op for at skabe det sidste læ. Hondaen blev startet op, og Gitte sad i "Watski" fra starten og ca. 5-10 minutter. Så var det fint. Hun byttede med børnene. Og så gik turen sydover i FOXEN. Til middag lagde vi til på GETÖN, som var et fantastisk sted med flade klipper på land og i vand. Ideelt for os at bade – på nær Allan, som var en "kylling" - bork bork... Vi spiste frokost, badede, tog solbad og gik tur på de

flade klipper ned til sydspidsen af GETÖN, og spiste "giftige" grønne kager. Kl. 15.00 lettede vi anker, og satte stævnen mod Lennartsfors, som vi ankom til kl. 15.45. Allan gik op til containeren med vores skrald... en af poserne lækkede, og han trak et fint...??!!? ha ha spor hele vejen derop... Hhmmm... MUMS! Gitte og børnene gik til "Isa" købmanden. Vi afleverede flasker og dåser i deres æld gamle flaskeautomat. Det larmede så meget, at vi troede, at den ville eksplodere... ha ha ha... Allan stødte til hos købmanden, og foreslog, at vi fik os hver en is. God idé. Efter ca. en halv times ventetid blev der grønt lys, og vi kunne sejle til sluserne. Tre styks i træk. Det var hurtigt og nemt at komme ned i LELÅNG. Vi hilste på slusekontrollanten Ole, som fortalte, at han var fast slusekontrollant hver sommer, og om vinteren lavede han keramik. Han var træt af ikke at have nogle penge... godt vi havde givet ham lidt for at fryse vores vandflasker. Vi sejlede ni sømil, hvor børnene delvis sad i "Watski" – sammen eller alene – eller sad på stævnen. Nicklas sad i "Watski", hvor vi sejlede med "fuld skrald", næsten 13 knob. Det var sjovt, syntes han. Vi ankom til GÜMMENÄSÖN ved 19-tiden, hvor børnene straks hoppede i vandet. Vi lavede aftensmad, som denne dag bestod af Knorr suppe med flutes. Nemt, men fandens varmt!!! Hvinanden lå badet i sol, så vi svedte godt. Børnene hoppede atter i vandet, og slappede af. Vi sprang nemt og bekvemt opvasken over, og gik op på klippen med et tæppe og dagbogen. Vi fik endelig børnene op af vandet, og de fik tøj på. De gik i båden for at se en film, de slog kalechen op – sikkert så vi ikke kunne se dem spise slik. Vi kunne dog godt se gennem ruderne, hvor der blev "tygget igennem". Det begyndte at blive lidt køligt, så Gitte og Allan gik i Hvinanden, selvom filmen manglede ca. 20 minutter. Vi begyndte at gøre klar til natten. Allan læste lidt i "Græskarbanden", men Louise stoppede ham, da hun ikke kunne holde sig vågen mere. Nicklas sov vist allerede. Klokkeren var 22.30.

Fredag den 7. august 2009.

Jamen, det var jo det sædvanlige med Allan – lidt over 07.00... Bob, bob... Han prøvede at jage Gitte op, men han blev sat til at massere ben og fødder først! Herligt! Gitte fandt toilettasken og håndklæde

frem, smed nattøjet og hoppede i vandet. Stort karbad – fik både vasket hår og krop og svømmede lidt rundt. SKØNT! Allan mente, at hun var godt skør. Børnene vågnede hurtigt op, for de skulle se deres mor morgenbade. Der kom heldigvis lidt sol mellem træerne ned på Hvinanden. Morgenmaden bestod af svenske boller, ost, smøreost, mælk, juice. Hmmm... Børnene skiftede batterier på deres fjernstyrede både, og sejlede med dem. Pludselig gled Louises fod, og hun gled på rumpen på klippen. Av for den! Vi gled fra GUMMENÄSÖN lidt over kl. 10.00. Begge børn sad omme i "Watski". Senere sad Louise der alene med 9 knob, og til sidst sad Nicklas der alene med 13 knob. Vi fandt et sted lige vest for BERGÖN. Her afprøvede Allan, Nicklas og Louise deres svømmeveste og redningsvest. Selveste Allan i vandet...!?!?! Louise var dog den modigste, som først lod sig glide ned af klippen. Uuuhhh... Konklusionen på svømmevest- og redningsvestafprøvningen var, at Louises rigtige redningsvest var suverænt den bedste. Herefter Nicklas' svømmevest, den kunne godt holde ham oppe, men den virkede selvfølgelig bedst, når han svømmede. Allans svømmevest kunne lige holde ham oppe, men vi besluttede dog, at Gitte og Allan skal have nye. Vi fandt ud af, at de egentlig er ret gamle. Vi tog solbad, og børnene legede redningsaktioner i vandet med deres veste på. De fandt også et lille dyr i et lille klippebassin, som havde sat sig fast på et par små træstykker – den lignede en lille bitte tøjklamme. Frokosten blev indtaget, og imens gik der skyer for solen, der var dog stadig varmt. Gitte og børnene skulle lige have den sidste svømmetur på "glidebanen", og Louise skulle have den sidste, og så den sidste, og liilige den allersidste, bare lige den sidste... nu er det den sidste... Endelig sejlede vi derfra kl. 14.50, og anløb BENGTFORS slæbested kl. 15.30, hvor vi lige var oppe for at kigge til Opelen, og bagefter tisse. Allan og Nicklas sejlede om til gæstehavnen, og pigerne gik turen. Da drengene havde lagt til, og vi havde lukket Hvinanden til, så vi først skiltet "Gæstehavnen lukket pga. Kano Marathon". Så sejlede Allan atter tilbage til slæbestedet, og vi andre gik turen igen. Vi blev enige om, at droppe badene, springe i det fine tøj og sætte hår i Hvinanden. Så begav vi os op til byen for at handle vand og frugt til morgendagens hjemtur. Vi shoppede også lidt, børnene købte Lego for deres sidste lommepenge, og Allan gav Gitte et Pandora led (som ligner en åkande) til hendes armbånd.

Fabelagtigt! Vi spiste pizza på restaurant "Adria". Først ville vi ud på terrassen med udsigt over LELÅNG, men der blev røget helt vildt derude, og dugen var beskidt... Lækkert. Så vi gik ind igen. Lidt efter gik der flere gæster fra terrassen, så vi prøvede lykken igen, og så lykkedes det. Louise var den eneste, der fik, hvad hun bestilte. Vi andre skulle have pizza med bl.a. banan på – det var der ingen af os, der fik. Nicklas skulle have en Havanna, dog uden karry, men der var godt med karry... Og det var ikke pga. sprogbarriere, for vi så, hvad servitrice havde skrevet. Og så kom "kokken" ind, og sagde til Allan, at de havde lavet hans pizza med skinke i stedet for kylling, om det gjorde noget? JA! Såhh... ud igen. Vi nævnte det med bananerne, men de trak bare på skulderne... Bagefter gik vi lidt på legepladsen, og slentrede tilbage til Hvinanden. Børnene hoppede i badetøjet, og løb hen til badeanstalten, og hoppede i. Allan lagde "Watski" og andre ting, som vi ikke skulle bruge mere, op i bilen. Nicklas og Louise tog tøj på, og begyndte at bygge det indkøbte Lego. Gitte og Allan drak den sidste Somersby og øl! SURT! Vi sad på broen i det fineste vejr, og vi nød de sidste solstråler, mens vores sommerferie ebbede ud... Vi sejlede ud, og lagde os for anker overfor lystbådehavnen i BENGTSFORS. Vi gjorde klar til natten, spillede lige lidt Yatzy. Godnat ca. kl. 22.30.

Lørdag den 8. august 2009.

Allan stod op kl. 06.35 – vor herre til hest... og straks skulle Gitte også jages op. Vi sejlede ind, og lagde os til ved siden af slæbestedet. Allan gik til bager, mens Gitte vækkede børnene, og fik dem i tøjet. Vi spiste morgenbrød, gjorde os klar, pakkede Hvinanden og bilen. Vi købte ekstra vand, og Nicklas fik en CD og Louise fik to DVD'er til hjemturen. Vi snakkede med et par danskere, som lå i sejlbad. Vi kørte kl. 10.05. Louise blev køresyg, nok fordi hun startede med at se film, og der var mange sving og bakker i starten. Men så faldt hun i søvn. Godt så. Der er 99,5 km. landevej fra Bengtsfors til motorvej, ca. halvanden times kørsel. Kl. 12.00 kørte vi ind på Burger King for at tisse og spise og tisse igen. Kl. 13.00 kørte vi igen. Efter 25 minutter kørte vi ind i Kungälv for at tanke benzin. Herefter et langt stræk til Ängelholm, som vi

ankom til kl. 16.20, igen tanke benzin. Her regnede det helt vildt!
Kort efter var vi inde og tisse på en tankstation. Og igen kl. 18.00,
da Louise skulle "puste grise". Klokken 19.40 var vi i Tappernøje –
tissetår og spise svenske boller med smør. Klokken 20.50 tankede
vi benzin i Maribo. Klokken 21.23 var vi endelig hjemme. Slut på
denne fantastiske sommerferie.

Der er 663,9 km. fra Nakskov til Bengtsfors.

Vi sejlede i alt 94,25 sømil, og vi brugte 34 liter benzin.